

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 23.02.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в закрито заседание на 23.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

като разгледа дело номер **3682** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Във връзка с направените в с.з. от процесуалния представител на ответника доказателствени искания, съдът намира следното:

По искането за назначаване на тройна съдебно-оценителна експертиза съдът не намира основание да допусне такава, предвид това, че отговорите и заключенията на вещото лице по приетата по делото съдебно-оценителна експертиза – основна и допълнителна, са обосновани, даващи отговор на поставените въпроси и не се поставя под съмнение тяхната правилност. Установената съдебна практика по приложението на чл. 201 ГПК приема, че не всяко оспорване на представено заключение води до възлагането на повторно заключение. Допълнително или повторно заключение от друго или повече вещи лица се възлага, когато съдът констатира непълнота, неяснота или необоснованост на представеното първоначално заключение, каквито пропуски в случая не са налице.

По искането за назначаване на съдебно-икономическа експертиза:

В молбата си ответникът не посочва фактите, които иска да бъдат установени посредством назначаването на експертиза, каквото е изискването на чл. 156, ал. 1 ГПК, вр. чл. 144 АПК. Независимо от това, от формулираните въпроси явства, че с доказателственото си искане страната се домогва да установи качеството "предприятие" по отношение на жалбоподателя по смисъла на чл. 107, § 1 от ДФЕС, който е фактически въпрос, подлежащ на установяване във всеки конкретен случай при издаването на АУПДВ в хипотезата на чл. 38, ал 3 ЗДП. На практика с искането за назначаване на експертиза ответникът цели да мотивира от фактическа и правна страна издадения от него административен акт, което е недопустимо в съдебното производство. На основание чл. 170, ал. 1 АПК административният орган следва да установи съществуването на фактическите и правни основания, посочени в акта и изпълнението на законовите изисквания при издаването му. От тази гледна точка въпрос по същество е дали в АУПДВ административният орган е изложил фактически

и правни основания относно релевантния въпрос, а именно дали „Ел Ем Импекс“ ЕООД е предприятие по смисъла на чл. 107, § 1 от ДФЕС. Еднопосочна е съдебната практика, че липсата на изложени в акта мотиви не може да бъде санирана чрез събиране на доказателства и установяване на релевантните за издаването му факти за първи път в съдебната фаза на производството. Задължението на съда е да извърши контрол за законосъобразност на оспорения административен акт въз основа на изложените в него мотиви, т.е. той не може да замести органа, излагайки мотиви вместо него, нито да допусне допълване на мотивите посредством експертиза.

С оглед изложеното на основание чл. 159, ал. 1 ГПК, вр. чл. 144 АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ исканията на ответника, предявени чрез процесуалния му представител юрк. К. С. съгласно представената в с.з. на 29.01.2024. писмена молба за назначаване на тройна съдебно-оценителна и единична съдебно-икономическа експертизи.

Определението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: